

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตน ที่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลระหว่างบุคคล ตามแนวทฤษฎีของ Mark Snyder และการวิจัยของ Snyder, Berscheid, and Glick (1985) โดยนำมาศึกษากับสังคมไทย
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินความวิตกกังวลจากบุคลิกภายนอก และคุณลักษณะภายในของบุคคล ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัยจำแนกตามการทดลอง ได้ดังนี้

การทดลองที่ 1 :

1. ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงจะใช้เวลาในการพิจารณาความวิตกกังวลจากบุคลิกภายนอกของบุคคล นานกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ
2. ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำจะใช้เวลาในการพิจารณาความวิตกกังวลจากคุณลักษณะภายในของบุคคล นานกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง
3. ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง จะตัดสินความวิตกกังวลจากบุคลิกภายนอกของบุคคล มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ และ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ จะตัดสินความวิตกกังวลจากคุณลักษณะภายในของบุคคล มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง

การทดลองที่ 2 :

1. ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง จะตัดสินความตั้งใจจากบุคลิกภายนอกของบุคคลแม้จะมีคุณลักษณะภายในไม่น่าฟังปรารถนา มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ และ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ จะตัดสินความตั้งใจจากคุณลักษณะภายในของบุคคลแม้จะมีบุคลิกภายนอกไม่ตั้งใจ มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการทดลองดังนี้

การทดลองที่ 1 :

เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (092 116) สถาบันภาษา ประจำภาคปลาย ปีการศึกษา 2535 จำนวน 353 คน เป็นนิสิตชาย 164 คน และเป็นนิสิตหญิง 189 คน

การทดลองที่ 2 :

เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2-4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชามนุษยสัมพันธ์ (417 209) และวิชาจิตวิทยา (417 104) ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ ประจำภาคปลาย ปีการศึกษา 2535 จำนวน 549 คน เป็นนิสิตชาย 299 คน และเป็นนิสิตหญิง 250 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จำแนกตามการทดลองดังนี้

การทดลองที่ 1

- แบบสำรวจ ก : มาตรการวัดการกำกับการแสดงออกของตน
 : ข้อมูลส่วนตัวของผู้ร่วมทดลอง
 : แบบบันทึกเวลาในการพิจารณาตัดสินความตั้งใจจาก
 รูปลักษณะภายนอกและคุณลักษณะภายในของบุคคล
 ประกอบด้วยแฟ้มภาพและข้อมูลของบุคคล 15 แฟ้ม

กำหนดให้: กลุ่มตัวอย่างเพศชาย พิจารณาภาพบุคคลเพศหญิง
 กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พิจารณาภาพบุคคลเพศชาย

การทดลองที่ 2

- แบบสำรวจ ก : มาตรการวัดการกำกับการแสดงออกของตน
 : ข้อมูลส่วนตัวของผู้ร่วมทดลอง
 แบบสอบถาม ข : แบบสอบถามการตัดสินความตั้งใจจากรูปลักษณะภายนอก
 และคุณลักษณะภายในของบุคคล
 ประกอบด้วยภาพและข้อมูลของบุคคล 1 คู่ โดย

ภาพลำดับที่ 01 มีรูปลักษณะภายนอกดึงดูดใจ/
 คุณลักษณะภายในไม่น่าพึงปรารถนา
 ภาพลำดับที่ 02 มีคุณลักษณะภายในน่าพึงปรารถนา/
 รูปลักษณะภายนอกไม่ดึงดูดใจ

กำหนดให้: กลุ่มตัวอย่างเพศชาย พิจารณาภาพบุคคลเพศหญิง
 กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พิจารณาภาพบุคคลเพศชาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์
(Statistical Package for the Social Sciences : SPSS-X) จำนวนและ
วิเคราะห์ค่าต่าง ๆ เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยจำแนกเป็นการทดลอง ดังนี้

1. การทดลองที่ 1

1.1 จำนวนค่ามัธยิมเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนรวมของมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน และ เวลาที่ใช้ในการพิจารณาความพึงพอใจจากรูปลักษณะภายนอกและคุณลักษณะภายในของบุคคล

1.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิต ของเวลาที่ใช้ในการ พิจารณาความพึงพอใจจากรูปลักษณะภายนอกและคุณลักษณะภายในของบุคคล ระหว่างกลุ่ม ตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง (HSM) และต่ำ (LSM) โดยการทดสอบค่า t (t -test for independent group)

1.3 วิเคราะห์ความแตกต่าง ของการตัดสินใจความพึงพอใจจากรูปลักษณะ ภายนอกและคุณลักษณะภายในของบุคคล ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออก ของตนสูง และต่ำ โดยการทดสอบสัดส่วนด้วย ไคสแควร์ (Chi-Square Test of Homogeneity of Proportion : χ^2) และแสดงในรูปแบบกราฟ

2. การทดลองที่ 2

2.1 จำนวนค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวม ของมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน

2.2 วิเคราะห์ความแตกต่าง ของการตัดสินใจความพึงพอใจของบุคคลจากผู้ ที่มีรูปลักษณะภายนอกพึงพอใจ/คุณลักษณะภายในไม่น่าพึงปรารถนา และบุคคลที่มีคุณลักษณะ ภายในน่าพึงปรารถนา/รูปลักษณะภายนอกไม่พึงพอใจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการ แสดงออกของตนสูงและต่ำ โดยการทดสอบสัดส่วนด้วย ไคสแควร์ (χ^2) และแสดงใน รูปแบบกราฟ

ผลการวิจัย ผลการวิจัยจำแนกตามการทดลอง ได้ดังนี้

1. การทดลองที่ 1

1.1 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง ใช้เวลาในการพิจารณาความดึงดูดใจจากรูปลักษณะภายนอกของบุคคล นานกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)

1.2 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ใช้เวลาในการพิจารณาความดึงดูดใจจากคุณลักษณะภายในของบุคคล นานกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .001$)

1.3 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง ตัดสินความดึงดูดใจจากรูปลักษณะภายนอกของบุคคล มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ และ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ตัดสินความดึงดูดใจจากคุณลักษณะภายในของบุคคล มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)

2. การทดลองที่ 2

2.1 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง ตัดสินความดึงดูดใจจากรูปลักษณะภายนอกของบุคคลแม้จะมีคุณลักษณะภายในไม่น่าพึงปรารถนา มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ และ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ตัดสินความดึงดูดใจจากคุณลักษณะภายในของบุคคลแม้จะมีรูปลักษณะภายนอกไม่ดึงดูดใจ มากกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)

ข้อเสนอแนะ

1. ในการศึกษาทฤษฎีการกำกับการแสดงออกของตนครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์จากงานวิจัยของต่างประเทศ และนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในสังคมไทย หากมีผู้สนใจนำไปศึกษาต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอว่า ควรมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในระดับอายุต่าง ๆ เช่น วัยรุ่น และวัยทำงาน ศึกษาแก่นักศึกษาในส่วนภูมิภาค ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในสถาบันอาชีพต่าง ๆ เช่น พยาบาล ครู ทหาร เป็นต้น
2. ในการออกแบบการทดลอง ผู้วิจัยขอเสนอว่าควรมีการออกแบบการทดลองที่ให้กลุ่มตัวอย่างพิจารณาในความสัมพันธ์ประเภทอื่น เช่น เพื่อนสนิท ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ใต้บังคับบัญชา โดยใช้ภาพบุคคลที่มีเพศเหมือนกันกับตนด้วย เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการพิจารณาลักษณะของสัมพันธ์ภาพและเพศ ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ
3. สำหรับผู้สนใจ อาจมีการนำไปประยุกต์เป็นการทดลองที่สร้างสถานการณ์การปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเร้าจริง ๆ เช่น การพูดคุยกัน หรือการพูดทางโทรศัพท์ แทนการทดลองที่พิจารณาเพียงรูปภาพเท่านั้น